

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

2. ČÍSLO / XXXI. ROČNÍK

17 Kč • 0,90 €

15. LEDNA 2023

Z obsahu:

Prvky rozlišování: Touha

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 12. října 2022
na Svatopetrském
náměstí v Římě
- strana 2 -

Svatý František Fernandez
de Capillas a druhové
Libor Rösner
- strana 4 -

Mystické Tělo Kristovo
Biskup Fulton J. Sheen
- strana 6 -

Hledání
sibiřských katolíků
- strana 8 -

Matčina
vzácná „krabice“
- strana 9 -

Spatřit Ježíše
v Eucharistii
Wojciech Stankowski
- strana 10 -

Prvky rozlišování: Touha

Katecheze papeže Františka při generální audienci
12. října 2022 na Svatopetrském náměstí v Římě

„V Jeruzalémě u Ovčích brány je rybník, hebrejsky zvaný Bethesda, s pěti podloubími. V nich ležalo množství nemocných, slepých, chromých a ochrnutých. Byl tam jeden člověk, ten byl nemocný už osmatřicet let. Když ho Ježíš viděl, jak tam leží, a poznal, že je tak nemocný už dlouho, zeptal se ho: »Chceš být zdravý?« Nemocný mu odpověděl: »Pane, nemám nikoho, kdo by mě snesl do rybníka, když se voda rozvíří. Než tam dojdu já, jiný už tam sestoupí přede mnou.« Ježíš mu řekl: »Vstaň, vezmi své lehátko a chod!« A hned byl ten člověk uzdraven, vzal svoje lehátko a chodil. Ten den však byla sobota.“ (Jan 5,2-3.5-9)

Dobrý den, drazí bratři a sestry!
V těchto katechezích o rozlišování postupně probíráme jednotlivé prvky, kte-

ré k němu vedou. Po modlitbě, která byla prvním takovýmto prvkem, a sebezpoznání jako dalším prvkem bych dnes rád pro-

mluvil o jině, takřkajíc nepostradatelné „přísadě“: chtěl bych hovořit o touze. Rozlišování je totiž formou hledání, které vždy povstává z něčeho, co nám chybí, avšak co jistým způsobem známe a co jsme vycítili.

Jakého druhu je toto poznání? Duchovní mistři je označují pojmem „touha“, která pramení ze stesku po plnosti, již se nikdy nedostává naprostého nasycení a která je známkou Boží přítomnosti v našem nitru. Touha není jakýsi chvilkový rozmar. Italské slovo „desiderio“ pochází z krásného latinského výrazu „desiderius“, doslova „chybějící hvězda“, což je zajímavé. Touha vystihuje absenci této

Pokračování na str. 13

Co chceš, abych pro tebe udělal? Chceš být zdravý? Otázky, na něž upozorňuje papež František ve své katechezi o touze a které pokládá Pán Ježíš předtím, než vykoná nějaký zázrak. Co odpovíme Pánu my? Po čem nejvíce touží naše srdce? Aby naše odpověď byla v souladu s vůlí Boha, kterého milujeme nadevše (opravdu?), je třeba si na tyto otázky odpovídat co nejčastěji. Neboť tak, jako se mění na horách počasí z vteřiny na vteřinu, tak se mohou měnit i naše životní touhy, naše životní přání. Vždy by však měly být zaměřeny na Stvořitele, který jediný dává smysl všem lidským touhám. Jakákoliv touha, která opomíjí Trojjediného Boha, je touhou špatnou. Vše dobré totiž pochází od Boha (srov. Jak 1,17), a proto i ten, kdo v něho nevěří, ale má touhu po dobru, je zaměřen k Pánu, i když jen vzdáleně.

Otázky byly položeny, odpovědět si musíme každý sám. A třeba i v souvislosti s nastávajícím Týdnem modliteb za jednotu křesťanů, který začíná dnem liturgické oslavy Panny Marie, Matky jednoty křesťanů (18. ledna). Proč? Jak víme: jako křesťané, katolíci, jsme ostatním lidem stále na očích, a proto máme vydávat svým životem dobré svědectví o tom, KDO (nikoliv co!) dává smysl lidskému životu a pravou naději na věčný život v plnosti radosti, štěstí, po nichž prahne každá lidská duše, ať už si to člověk přizná, či ne. Žel, mnohým jsme spíše trnem v oku a je třeba přijmout realitu, že ne každého

Editorial

obrátke k víře – za takové lidi nezbyvá než se modlit a přinášet i smírné oběti. Snad ještě smutnějším faktem je, že právě rozdělení Kristovy jedné katolické, apoštolské Církve, jejíž je on Hlavou, je špatným vysvědčením nikoliv pro Církev samotnou – která je svatá z podstaty dokonale svatosti svého Zakladatele, ale pro jednotlivé její členy. Vždyť i dnes se uvnitř katolické církve najde mnoho těch, kteří jsou nevěrní Ježíšovu učení, nenásledují apoštoly – první duchovní vůdce Ježíšovy Církve, popírají svým hlásáním či skutky Tradici a magisterium učitelského úřadu. Jejich touhy nemohou být v souladu s Boží vůlí, neboť jsou vyjádřením vlastní pýchy a vedou k rozdělení, nelásce, ba i k pohoršení mnohých. Proto s ohledem na tyto skutečnosti je tak důležitá modlitba za jednotu křesťanů, za návrat odloučených bratří a sester do jediného lůna Ježíšovy Církve, jejímiž pilíři jsou jeho učení, apoštolská tradice, sedm svátostí a také ona jednota, o níž Ježíš krátce před svou smrtí prosil svého nebeského Otce (srov. Jan 17). Dvoutisícileté dějiny pak ukázaly, že hříšné touhy člověka jsou schopny Bohem zamýšlenou jednotu nejen rozbourat, ale někdy i celou převrátit „vzhůru nohama“. Bude tedy jistě velmi užitečné znovu si připomenout, čím je mystické tělo Kristovo –

katolická církev. Vynikajícím novodobým katechetou byl i k tomuto tématu americký biskup Fulton J. Sheen, z jeho slov si vezměme poučení i my. (str. 6-7)

Se vším, o čem zde uvažujeme, se pojoují i dnešní liturgická čtení, a to z mnoha úhlů pohledu. Nastíním jeden z nich. Pán Bůh říká i každému z nás: „Jsi mým služebníkem, proslavím se tebou.“ A my můžeme na Boží důvěru v nás takto vloženou odpovědět: „Karel, Jitka z Boží vůle povolány(á) za učedníka Ježíše Krista... ukazuje svým životem a hlásáním na Božího Syna, který snímá hříchy světa a přináší všem lidem naději na věčný život.“ Třeba i skrze úctu k Eucharistii a život z její Božské moci – tak jako nespočetný zástup svědků víry před námi. A to nejen víry ve skrytou přítomnost živého Krista ve způsobách chleba a vína proměněných v jeho Tělo a Krev, ale také víry z milosti Boží potvrzené eucharistickými zázraky. (str. 9-12) Kéž by naše radost byla aspoň taková, jakou mají ti, kteří v těžkých životních podmínkách a ve vynucené skrytosti očekávají příchod Spasitele ve svátostech dlouhá léta a dočkají se! (str. 8-9)

Na závěr: Vzpomínejme v modlitbách i na zesnulého papeže Benedikta XVI. – více o něm v příštím čísle. Pán Bůh mu dej věčnou slávu a katolické církvi, kterou vedl a za níž se usilovně modlil, pravou jednotu podle přání našeho Pána Ježíše Krista!

Daniel Dehner

Vrať se ještě jednou na místo Janova křtu. Janova mise u Jordánu vrcholí. Kdybys sem dorazil o něco dříve, byl bys svědkem výslechu, jakému podrobili Jana zákoníci a starší lidu. Chtějí po něm, aby prokázal svou totožnost. Je to něco, co už dávno učinil a co potvrzuje celým svým životem. Jan je příkladem člověka, který se dal zcela a beze zbytku do služeb Bohu a úkolu, kterým ho Bůh pověřil. Ten to úkol zní: *vydat svědectví*.

Všechno to, co hlásal a konal, má právě dnes potvrdit, vše to má dostat svůj pravý smysl a význam. Po celou dobu působení jeho prorocké oči vyhlížely toužebně toho, *který má přijít po něm*.

Uvědomuješ si, jak vznešené je to poslání – být svědkem samého Boha? Není to snad hlavním smyslem tvého života? Čím větší je to vyznamenání, tím větší je to i závazek. Jan na sebe upozornil nejen svým křtem, ale především svou velkou osobní kázní, odříkáním, postem a vytrvalou modlitbou v ústraní a vysloužil si tak pověst *proroka, ba více než proroka*⁽¹⁾. Na jeho příkladu poznáváš, že Bůh pokládá svědectví člověka za opravdu účinné a přiměřené. To však předpokládá, že sám život svědka je živým důkazem jeho opravdovosti a autentičnosti. Chceš-li sloužit Bohu jako věrohodný svědek, potřebuješ vstoupit do Janovy školy.

Jan po celou dobu upozorňoval své posluchače, aby nezaměřovali svou pozornost a očekávání k němu samému, ale *k tomu, který má přijít*. Upřímně vyznává, že ačkoliv zatím nezná toho, na kterého čeká, ani na chvíli nepochybuje o tom, že se mu v pravý čas ukáže. Nevydává přece svědectví sám od sebe, nechystá se představit svého známého. Sám Otec mu mezi všemi kajicníky, kteří sem přicházejí, označí svého Syna jasným znamením Ducha Svatého a vnukne mu nejvýstižnější slova svědectví.

Nyní nastává chvíle, na kterou čekal. *Spatřil Ježíše, jak jde k němu*. Bůh se dává poznat těm, kteří na něho čekají s upřímnou touhou, trpělivou pokorou a vytrvalou kázní. Jan prožívá podobné pohnutí, jaké zakusil ještě před svým narozením při Mariině návštěvě.

Vítá Spasitele slovy radosti, která jsou současně výrazem hluboké víry, pokorné úcty a prorockého svědectví: *Hle, Beránek*

Závažné svědectví

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Vydávám svědectví, že toto je Syn Boží.

Boží, který snímá hříchy světa. Kolikrát jsi už ta slova slyšel, kolikrát sám vyslovil! Pokus se dnes proniknout nově k jejich podstatě, jako bys je slyšel poprvé. Ježíš je nová Oběť, která ruší všechny dosavadní. Otec dovolí, aby na jeho Syna vztáhli ruku jako na obětní zvíře, a přijme tuto oběť s takovým zalíbením, že to vyváží všechny hříchy celého světa. A Syn toto poslání s ochotou a poslušností přijímá. *To je ten, který má přijít. Ve svitku knihy je o něm psáno: „Hle, přicházím. Rád splním tvou vůli, můj Bože.“⁽²⁾ Stanu se světlem národů, aby se má spása rozšířila až do konce světa.* Poděkuj Janovi za jeho svědectví a pokloň se Beránkovi.

Jsi svědkem velké chvíle dějin spásy. Poslední starozákonní prorok, největší, jaký se *narodil z ženy*⁽³⁾, předává štafetu prvnímu Proroku nové smlouvy. Smysl Janova života tak dochází svého naplnění. Jeho svědectví je naprosto jednoznačné a nepřipouští pochybnosti. Dříve než Ježíš poprvé veřejně vystoupí, aby hlásal příchod Božího království, potvrzuje Jan, že je to *Mesiáš, Syn Boží* a Bůh sám, který přišel *křtít Duchem Svatým*.

Naplnuje se tak současně také poslání vyvoleného národa v dějinách spásy. Celá tisíciletí toužebně očekával Vykupitele a připravoval jeho příchod. A nyní odedávna žádaný Vykupitel stojí před nimi. Vzešel z tohoto národa jako potomek Abrahámův, Izákův a Davidův. Čím to, že autorizovaná zpráva o jeho příchodu se setkává s tak malou odezvou právě u předních představitelů tohoto vyvoleného národa? Jsou příliš zaujati svými osobními aspiracemi a subjektivními představami. Postavili do středu svých zájmů nikoliv Boha, ale sami sebe a svou vlastní kariéru. Za současných okolností dávají přednost mesiáši, který by vystoupil jako mocný vůdce, osvoboditel z cizího područí a mstitel, kdežto Jan jim představuje opak: beránka, o kterém říká Izaiáš, že se *nechá odvést na porážku*. Nic takového nyní nepotřebují. Nemohou Janovi

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 49,3.5–6

Hospodin mi řekl: „Jsi mým služebníkem, Izraele, proslavím se tebou.“ Avšak nyní praví Hospodin, který si ze mne utvořil služebníka již v matčině lůně, abych zas k němu přivedl Jakuba, abych mu shromáždil Izraele. Tak jsem ve cti u Hospodina, (protože) Bůh můj je mou silou. Řekl mi (tedy): „Nestačí, že jsi mým služebníkem, abys obnovil Jakubovy kmeny a zbytky Izraele přivedl nazpět. Proto tě dám národům jako světlo, aby se spása má rozšířila až do končin země.“

Dokončení na str. 5

rozumět, protože jejich svět je na hony vzdálen světu Janovu i Ježíšovu. Neuplynou ani tři léta a budou násilím prosazovat svou i za cenu, že Ježíše odstraní, protože takový Boží plán jim nevyhovuje. Jejich tragédie je v tom, že právě jejich vzpoura proti Boží vůli ji přivede k naplnění, ale bohužel jim samým to nebude *ku povstání, ale k pádu*.⁽⁴⁾

Nežiješ také v představách, že Bůh má přizpůsobit svou vůli tvým představám a tvému očekávání a že je tu jen k tomu, aby ti byl ve všem k dispozici? Nehleďš v jeho prorockých spíše naplnění svých aspirací než výzvu ke změně života, abys byl plně k dispozici jeho nejsvětější vůli? Nepokoušej se jeho prozřetelnost, která všechno přesahuje, vměstnat do své porušené malosti, nýbrž otevři se jí s pokornou otevřeností a bezvýhradnou důvěrou.

Poklekní před Beránkem a vzdej mu božskou poctu. *Sestoupil z nebe, ne aby činil vůli svou, nýbrž vůli toho, který jej poslal*.⁽⁵⁾ Během svého působení to bude opakovaně zdůrazňovat nejen slovem, ale především svým životem a konečně svou smrtí. Vyznej před ním, že přijímáš Janovo svědectví a že se mu nabízíš, aby tě přijal mezi ty, kteří o něm před všemi *vydávají svědectví a vyznávají jméno Ježíše Krista, Pána našeho i jejich: Hle, přicházím, rád splním tvou vůli!*⁽⁶⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Mt 11,9; ⁽²⁾ srov. Ž 40,8–9;

⁽³⁾ Mt 11,11; ⁽⁴⁾ srov. Lk 2,34; ⁽⁵⁾ srov. Jan 6,38;

⁽⁶⁾ Ž 40,8–9.

Svatý František Fernandez de Capillas a druhové

Dne 1. října 2000 kanonizoval Jan Pavel II. skupinu 120 mučedníků, kteří mezi lety 1648–1930 položili život pro Krista v daleké Číně. Jako poslední z této skupiny prolili svou krev sv. Alois Versiglia a Kalist Caravario, o nichž jsme ve Světle už také psali (viz č. 7/2021). Úplně prvním známým mučedníkem na čínském území však byl již v roce 1648 sv. František Fernandez de Capillas.

Jak jméno napovídá, František Fernandez byl Španěl. Na svět přišel 14. srpna 1607 ve městě Baquerin de Campos v rodině bohatých farmářů. V 17 letech učinil rozhodný životní krok – vstoupil k dominikánům. První krůčky v dominikánské rodině dělal v klášteře sv. Pavla ve Valladolidu (vybral si ho proto, že byl proslulý velkou přísností) a postupně bylo stále jasnější, že budou mířit daleko za hranice Valladolidu, ba daleko za hranice Španělského království. Jevil totiž všechny předpoklady pro pastorační na zahraničních misiích vedených dominikány.

V rodné zemi ještě stihl přijmout jáhenské svěcení, pro to kněžské se musel vydat až do filipínské Manily, kam jej v roce 1632 představení vyslali, aby připravoval srdce místních pro paprsky Boží milosti. Na Filipínách zůstal devět let, mj. v misi v údolí Cagayan, a pomalu přivykal zdejšímu klimatu a zdejším poměrům, jakož i mentalitě obyvatelstva. Dostal na starost péči o domorodé pacienty ve špitále susedícím s klášteřem Tocolana, krom toho však sloužil všude, kde to bylo zapotřebí. Jeho kající praktiky byly pověstné, spával například na kříži položeném na jeho lůžku. Při procházení ulicemi města schytl stejně jako ostatní misionáři nepočítaně urážek a zásahů kameny, které po něm metali místní buddhisté, nenávidící misionáře kvůli jejich hlásání Krista.

I sem k němu dorazily ozvěny všeobecného nadšení pro hlásání Kristovy nauky, které v té době ve Španělsku s novou a zase o něco silnější intenzitou propuklo. Svou roli zde sehrály i zvěsti, které tehdy do Evropy dorazily, týkající se mučednické smrti bl. Alfonse Navarreteho, španělského dominikána, který na základě výnosu šoguna Hidetotioho byl roku 1617 sťat. Blahoslavený Alfons rovněž prošel valladolidským konventem, a snad i proto se jeho příklad dotkl Františka de Capillas natolik, že také on za-

hořel touhou věnovat svůj život evangelizací pohanů.

Na vlastní žádost byl proto roku 1642 odeslán spolu s Františkem Diazem na misie do čínské provincie Fu-tien, kde protikřesťanské pogromy dosáhly takové míry, že jediný kněz, který bratry mohl vpravit do tamních poměrů, byl jistý P. Juan Garcia. Ostatní byli dílem vyhnáni, dílem zabití. Ve Františkově vyslání byl i prst Boží – původně se sem měl vypravit jiný řeholník, ten se však svého práva vzdal v jeho prospěch.

Horlivý rodák z Baquerin de Campos se s chutí pustil do díla a plně využil vzácného období míru a benevolence mocných vůči křesťanům. Do roku 1646 oživil ve městech Fu'an a Ting-Moyang misie a přijal do řádu domorodé terciáře. Jeho zápal pro přivádění ovcí do Kristova ovčince, velmi úspěšný – dodejme – byl tak velký, že se podle svědectví těch,

kteří s ním spolupracovali, „i po strmých svazích šplhal s takovou bravurou a rychlostí, jako by kráčel po uhlazené rovině“. Nebylo to každopádně nic nového pod sluncem, již na Filipínách udivoval svým neúnavným nasazením. Vědomí vlastní nedostatečnosti a hříšnosti ho přimělo vždy, když měl vejít do nějaké vsi hlásat evangelium, padnout tváří k zemi a prosit Boha o milosrdenství pro vesničany, aby jeho hříšnost nebyla na překážku jeho apoštolátu.

Dne 13. listopadu 1647 však P. František narazil na nepřekonatelnou překážku coby důsledek rok starých událostí, kdy skončilo blahodárné období klidu a míru – když Čínu ovládli Tataři. Ti shovívavost předchozího vládce postrádali.

Při cestě se svátostmi k umírajícímu lapili P. Františka tatarští ozbrojenci a s naráčením z toho, že je vyzvědačem, jej zatkli a uvrhli do vězení ve městě Fu'an. Šlo o jedno z nejhorších vězení v zemi, ne-li vůbec nejhorší, a dovedli ho tam tak, že jej za neustálého popohánění a bití táhli s provazem kolem krku.

V žaláři podrobili dozorcí P. Františka několikerému vyslýchání, kdy z něj chtěli dostat doznání, že je špehem. Že k tomu používali i drastické metody, snad ani není nutné podotýkat. Stejně jako to, že si vůbec nedovedeme představit, co musel zakusit z rukou těch, kteří byli mistry v objevování způsobů, jak svým obětem způsobovat bolest. Ještě více pak přitvrdili ve svých krutostech, když se ho snažili mučením přinutit k apostazi. Například ho nataženého na skřipci bičovali, jindy mu zase jakousi obdobou naší palečnice drtili mezi špalky kotníky. Nejenže navzdory těm nejkrutějším trýznitelským metodám nepovolil, ale navíc poté, co byl v přestávkách mezi výslechy přiveden zpět do své cely a zase vsazen do klády, zvěstoval Kristovu radostnou novinu svým spoluvězňům.

Přímé svědectví o poměrech, jaké v tomto žaláři panovaly, máme přímo od

Svatý František Fernandez de Capillas a druhové

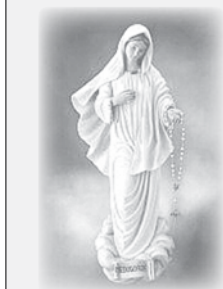
sv. Františka de Capillas z dopisu adresovaného jednomu ze spolubratří:

„Pán s Vámi, bratře. Dobře vím, že se nebudete rmoutit, ale spíše v sobě budete chovat svatou žárlivost, když mě tu uvidíte, protože budete mít jistotu, že Bůh, náš Pán, mě sem přivedl a že z tohoto důvodu budou marné všechny snahy na mé vysvobození odtud, nerozhodne-li nás Pán Ježíš Kristus, že mě odtud sám vysvobodí.

Mandarin rozkázal, aby mě uvrhli do kobky a vsadili nohy do klády. Takto teď i píšu na kousek papíru, který se mi podařilo najít, poněvadž jinak tu chybí úplně vše. Neustále k nám doléhá nářek ubohých vězňů, umírajících hladem a zimou. Není zde však nikdo, kdo by se tím zabýval. V nejlepším případě dostanou vývar z rýže a já se s nimi dělím o svou porci a také jim pomáhám v tom, oč mě požádají. Díky tomu se pokládám za velkého šťastlivce.

Zajistěte, aby se za mne všichni modlili, aby mi Bůh, náš Pán, udělil odvahu, buď-li mi dáno pro něj vytrpět ještě větší muka než ta dosavadní, a nakonec ho i oslavit mučednickou smrtí. Jsem připraven ke všemu, abych tak vyplnil vůli našeho Pána. Už vím, co znamená trpět, a jednoho dne jsem se přesvědčil o pravdivosti slov Pána Ježíše: »Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou; bojte se toho, který může i duši i tělo zahubit v pekle.« Při tortuře jsem zakoušel jinou odvahu, než je ta běžná, přirozená, díky čemuž jsem již nevěnoval pozornost svému tělu. Pohlížel jsem na ně, jako by nebylo moje, a nedělal jsem si nic z toho, že je podle tyranových pokynů trýznili, až mě takřka zbavili života. Všem bylo naprosto jasné, že nelpím na životě. Mandarin mi ještě na zkoušku pohrozil smrtí, a já mu odpověděl, že si může dělat, co chce, že je mi jedno, zdali umřu teď, anebo někdy později.

Dejte si pozor, aby Vás neošidili ti bratři, kteří na Vás budou chtít vyloučit peníze za účelem podplacení mandarina kvůli mému propuštění. Pán nám nedal peníze, abychom je dávali tyranovi. Nikde jsem též nečetl, že by v dobách pronásledování docházelo k osvobozování kněží ze spárů smrti pomocí peněz. Ti kněží raději dávali to, co měli, chudým, aby jejich majetek nepadl do tyranových rukou. Kněží se obvykle utíkali ke svému Bohu, aby je vysvobodil, a Pán, bylo-li to zapotřebí, tak učinil, jak tomu bylo v případě sv. Petra a jiných. Jsem přesvěd-

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Dnes vám přináším svého Syna Ježíše, abyste byly jeho mírem a odleskem jasu a radosti nebe. Modlete se, děti, abyste byly otevřeny přijmout mír, protože mnohá srdce jsou uzavřená volání světla, které mění srdce. Jsem s vámi a modlím se za vás, abyste byli otevřeni přijmout Krále Míru, který plní vaše srdce teplem a požehnáním. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Medžugorje 25. prosince 2022

Zjevení pro vizionáře Jakova 25. prosince 2022:

Při posledním zjevení 12. září 1998 řekla Panna Maria Jakobovi Čolo, že bude mít zjevení jednou do roka, a to 25. prosince, na Vánoce. Tak tomu bylo i letos. Zjevení začalo ve 14 hodin a 18 minut a trvalo 8 minut. Jakov po zjevení předal poselství:

„Drahé děti! Dnes, když světlo Ježíšova narození osvěcuje celý svět, zvláštním způsobem, s Ježíšem na svých rukou, prosím, aby se každé srdce stalo betlémským chlévem, ve kterém se narodí můj Syn, a tak aby se vaše životy staly světlem jeho narození. Dítka, žijete v nepokoji a strachu. Za to, dítka, dnes, v tento milostiplný den, prostě Ježíše, aby posílil vaši víru a stal se vládcem vašeho života, protože, děti moje, jenom s Ježíšem ve svém životě nebudete vidět nepokoj, ale modlit se za mír a žít v míru, a nebudete vidět strach, ale Ježíše, který nás osvobozuje od všeho strachu. Já jsem vaše Matka, která nad vámi neustále bdí, a žehnám vám svým mateřským požehnáním.“

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - 1 Kor 1,1-3

Pavel, z Boží vůle povoláný za apoštola Ježíše Krista, a bratr Sosthenes členům církevní obce Boží v Korintě, kteří byli posvěceni v Kristu Ježíši a povoláni do stavu svatých, a také všem, kteří kdekoli vzývají jméno Pána Ježíše Krista, Pána svého i našeho. Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

Evangelium - Jan 1,29-34

Na druhý den Jan viděl Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, kte-

rý snímá hříchy světa! To je ten, o kterém jsem řekl: »Po mně přijde ten, který má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.« Ani já jsem ho neznal, ale proto jsem přišel křtít vodou, aby byl zjeven izraelskému národu.“ A Jan vydal svědectví: „Viděl jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm. Ani já jsem ho neznal, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: »Na koho uvidíš sestupovat Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem Svätým.« A já jsem to viděl a dosvědčuji: To je Syn Boží.“

čen, že Pán mě sem poslal a stejně tak mě i on osvobodí, pakliže to bude pro dobro křesťanů, a pokud ne, vezme mě k sobě, a tím se skončí můj život.“

Plné dva měsíce v těchto úděsných podmínkách strádal, než mandarin splnil svůj slib a P. František byl těmi, kteří poznali, že s ním nic nesvedou, popraven - tak jako jeho vzor, bl. Alfons Navarrete, přišel o hlavu. Došlo k tomu 15. ledna 1648 a odůvodnění rozsudku znělo: šíření falešných doktrín a podněcování lidu proti císaři.

Papež Benedikt XIV. prohlásil 16. září 1748 Františka de Capillas čínským protomučedníkem a prvním křesťanem, který pro Krista v Číně položil život. Papež Pius X. ho 2. května 1909, v době, kdy v Číně probíhala další vlna masového pronásledování Kristových věrných, beatifikoval, a již zmínovaného 1. května 2000 papež Jan Pavel II. ho spolu se 119 dalšími čínskými mučedníky kanonizoval. Františkovu spolubratrovi Juanu Garciovi se později podařilo získat jeho lebku, která je uchovávána ve Valladolidu.

Mystické Tělo Kristovo

Během svého veřejného působení Kristus často svým učedníkům připomínal, že přijme zcela nové tělo. Nebude to přirozené tělo, jaké přijal z Marie Panny. Toto tělo je nyní oslavené po Boží pravici. Nebude to ani právnická osoba jako nějaké sociální sdružení, které vzniká z vůle lidí. Bude to spíše nové tělo, které mu náleží skrze jeho božského Ducha, kterého sešle po svém nanebevstoupení. Ježíš oznámil učedníkům, jakého druhu bude toto jeho tělo. Bude se vyznačovat sedmi znaky:

1) Jestliže se lidé budou chtít stát údy tohoto těla, musí se do tohoto těla, jak Ježíš říká, **znovu narodit**. Toto narození se neuskuteční v lůně matky, protože to plodí děti Adamovy. Kdo se chce stát údem nového Těla, musí se znovu narodit skrze vodu a Ducha Svatého. Tak se z člověka stává Boží dítě.

2) Jednota mezi ním a tímto novým tělem nespočívá ve zpěvu hymnů k jeho počtě, ani v dobročinných večírcích nebo rozhlasových a televizních vysíláních, nýbrž **v účasti na jeho životě**: „*Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojně ovoce.*“ (Jan 15,5)

3) Jeho nové tělo je jako všechny živé věci zde na zemi: je **nejdříve malé** jako hořčičné semeno. Ale poroste až do konce světa: „*Nejdříve stéblo, pak klas, pak zralé zrno v klasu.*“ (Mk 4,28)

4) Dům vyrůstá zvenčí dovnitř tím, že se klade kámen ke kameni. Lidské organizace rostou s počtem svých členů, totiž od periferie ke středu. Jeho tělo naopak se **utváří zevnitř navenek**. Stejně jako plod v matčině lůně. Tak jako on přijal život od Otce, přijme věřící život od něho.

„*Aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě.*“ (Jan 17,21)

5) Pán ujišťuje, že bude mít jen **jedno jediné tělo**. Byla by to duchovní zrůda, kdyby měl mít více těl nebo tučet hlav. Aby uchoval své tělo jako jedno, bude mít jen **jednoho pastýře**, který je určen k tomu, aby pásal ovce a beránky.

„*Bude jedno stádo, jeden pastýř.*“ (Jan 10,16)

6) Jeho nové tělo, jak říká, se před lidmi ukáže až **po seslání Ducha pravdy**: „*Odejdu-li, pošlu ho k vám.*“ (Jan 16,7)

Všechno, co bylo 24 hodin před sesláním Ducha Svatého, a všechno, co vzniklo až o 24 hodin později, mohla být jen lidská organizace. Taková může mít jen lidského ducha, nikoliv však Ducha Božího.

7) Ta nejnapadnější poznámka, kterou udělal o svém těle, je ta, že **svět je bude stejně nenávidět, jako nenáviděl jeho**. Svět miluje všechno, co je světské. Ale to, co je Boží, nenávidí: „*Protože ... já jsem vás ze světa vyvolil, proto vás svět nenávidí.*“ (Jan 15,19)

Jádrem jeho nového mystického těla jsou jeho **apostolové**. Tvoří jakoby surový materiál, do kterého sešle svého Ducha, aby z nich učinil pokračování svého životního JÁ. Po jeho nanebevstoupení budou představovat jeho zástupce. Jim svěří přednostní právo hlásat radostnou zvěst. Toto nové tělo, jehož jsou zárodkem, bude po staletí jeho stále žijící osobností. Apoštolové sami nemohou Církvi předat božský život, tak jako chemikové nemohou sestrojít lidské tělo. Potřebují k tomu neviditelného božského Ducha, který učinil z jejich viditelných přirozeností jedno srdce a jednu mysl. Desátý den po nanebevstoupení seslal oslavený Spasitel svého Ducha nikoliv ve formě nějaké knihy, nýbrž jako živé ohnivé jazyky. Jako buňky v jednom těle formují nový lidský život, jakmile Bůh vloží do tohoto zárodku duši, tak se apoštolové zjevují jako viditelné Kristovo tělo, když na ně sestoupil Duch Svatý. Mystické Tělo Kristovo neboli Církve je podle tradice a podle Písma *celý Kristus* nebo také *plnost Krista*. Nové tělo se veřejně představuje lidem, tak jako Boží Syn vystoupil z Mariina lůna, kde zastíněním Ducha Svatého přijal lidskou přirozenost, tak přijal o Letnicích z lůna lidstva skrze zastínění Ducha Svatého **mystické tělo**. Tak jako ON kdysi skrze své lidské tělo učil, posvěcoval a řídil, tak nyní pokračuje skrze jiné lidské přirozenosti, které tvoří jeho Církve, v učení, vedení, posvěcování a svěcení.

Protože toto Tělo není fyzické jako nějakého člověka, není něčím jako zájmový klub, nýbrž je nebeské a duchovní povahy na základě Ducha, který z něho činí Tělo, které je nazýváno **mystické**. Jako lidské tělo sestává z milionů a milionů bu-

něk, ale na základě jediné duše, která je oživuje, tvoří jedno tělo, tak jako má jednu viditelnou hlavu, která je řídí, jako je ovládá neviditelný rozum, tak je tomu i s tímto Kristovým tělem: Sestává z milionů a milionů lidí, kteří byli skrze křest do něho vtělení, a přece tvoří jedno tělo, které oživuje jeden jediný Duch, řídí jej jedna jediná viditelná hlava a vede neviditelný rozum neboli Hlava, totiž Kristus zmrtvýchvstalý.

Mystické Tělo je dále žijící Kristus

Pavel si byl této pravdy plně vědom. Snad na zemi nežil ještě nikdo, kdo by Ježíše viděl tak, jak jej viděl Šavel. Celá prvotní církev prosila naléhavě Boha, aby poslal někoho, kdo by udělal konec Šavlovu řádění. Bůh vyslyšel jejich volání. Poslal Pavla, aby Šavlovi odpověděl.⁽¹⁾ Jednoho dne táhl tento pronásledovatel křesťanů plný nenávisti do Damašku, aby tam pozajímá živé údy mystického Kristova Těla a v poutech je přivedl do Jeruzaléma. To se přihodilo jen několik let po nanebevstoupení Ježíšově, když Ježíš byl již oslaven v nebi. Náhle zaplavilo Šavla jasné světlo, srazilo jej k zemi. Jako hukot moře zazněl k němu hlas: „*Šavle, Šavle, proč mě pronásleduješ?*“ (Sk 9,4)

Nic ležící na zemi se odvážilo zepat: „*Pane, kdo jsi ty?*“ A hlas odpověděl: „*Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ.*“ (Sk 9,5)

Jak mohl Šavel pronásledovat našeho Pána, který byl již v nebi? Proč řekl hlas z nebe: „*Šavle, proč mě pronásleduješ?*“ Jestliže ti někdo šlápne na nohu, nestěžuje si hlava, protože noha je údem tvého těla? Náš Vykupitel tedy řekl jinými slovy: Šavle, biješ mé tělo, a proto biješ mne. Když bylo pronásledováno Kristovo Tělo, pozvedla sama neviditelná Hlava, sám Kristus, svůj hlas, aby je proti tomu bránila. Mystické Tělo tedy nestojí mezi Kristem a jednotlivými lidmi, tak jako nestálo jeho přirozené tělo mezi Magdalenou a jeho odpuštěním. Během svého pozemského života přicházel k lidem ve svém lidském těle. Ve svém mystickém Těle přichází k lidem skrze svoji Církve.

Ježíš žije, řídí, učí, posvěcuje, svěťí stejně jako kdysi v Judeji a Galileji. Jeho mystické Tělo, jeho Církve, obsáhla všechny části římské světové říše ještě

dříve, než bylo sepsáno evangelium. Nový zákon vyrůstal z Církve, nikoliv Církve z Nového zákona.

Čtyři poznávací znamení

Toto Tělo má čtyři poznávací znamení života:

1) Má **jednotu**; má jedinou duši oživanou skrze svého jediného Ducha, letniční Dar Otce. **Jednota učení a autority** je středobodem její síly, která chrání život jediné Církve.

2) Toto tělo má **katolicitu**, síla vycházející z tohoto středobodu umožňuje Církvi, aby se rozšířila a přinesla spásu **všem lidem bez rozdílu** rasy a barvy kůže a přijala je za své údy.

3) Má **svatost** jako své třetí poznávací znamení. Musí totiž splňovat jednu podmínku: musí se uchovávat **zdravá, čistá a svobodná od nákazy bludů a rozkolů**. Tato svatost se nenachází v každém jednotlivém členu, nýbrž v Církvi jako celku. A protože Duch Svatý je duší Církve, proto může být božským nástrojem pro posvěcení duší. Sluneční světlo se neposkvrní, ani když prochází ušpiněnými okny. Stejně tak neztrácí posvátné svátosti svou sílu, ani když jimi posluhují poskvrněné lidské nástroje.

4) Konečně má **apoštolskost**. V biologii platí zásada: „Omne vivum ex vivo – všechno živé pochází ze živého.“ Mystické Tělo je proto apoštolské, že – jak dokládají dějiny – je zakořeněno v Kristu, a nikoliv v lidském zakladateli, který žil později, než žil náš Pán. Z tohoto důvodu pokládala prvotní církev za nezbytné vybrat ihned místo zrádce jiného nástupce, který byl bezpodmínečně svědkem zmrtvýchvstání a doprovázel apoštoly, který, když Kristus přišel a odcházel, patřil k jeho kruhu od Janova křtu až po nanebevstoupení, který byl svědkem jeho zmrtvýchvstání (srov. Sk 1,21–22).

Tak má Kristus, který se „vyslovil“ svým vtělením, od Letnic opět svou „plnost“ a svou dokonalost. Ponižení je jen jedna stránka jeho bytí; druhou stránkou je jeho dokonalost a jeho bytí v Nevěstě, jeho mystickém Těle neboli Církvi, která je **pokračováním jeho života**.

A tak Spasitel stále kráčí po této zemi ve svém mystickém Těle, jako kdysi kráčil ve svém přirozeném těle. Radostná zvěst je prehistorií Církve, tak jako ona

Biskup Fulton J. Sheen

sama je jeho historií. I dnes je v útulcích tak málo místa jako kdysi v Betlémě. Povstávají noví Herodové, tu se sovětskými, tu s čínskými a jinými jmény a pronásledují jej s mečem v ruce. Jiní Satanové povstávají a pokoušejí jej, aby se laciným způsobem vyhýbal kříži a umrtvování a opíral se o oblíbenost u lidových mas. Přicházejí Květnové neděle s velkým jásavým voláním, ale ty jsou jen předehrou Velkých pátků. Jsou tu stále nové žaloby, nežádka přednášené náboženskými představiteli: Je nepřítelem císaře, nepřítelem vlasti, pobuřuje lid. Vnější nepřátelé jej kamenují, vnitřní falešní bratři jej napadají. Nechybí jidášských povah, které se nazývají apoštoly, které jej zrazují a vydávají nepříteli. Někteří jeho učedníci, kteří se dříve holedbali jeho jménem, už s ním nechodí, protože jeho učení, jmenovitě učení o nebeském Chlebě, jim připadá příliš „tvrdé“.

Ale jako po smrti následuje zmrtvýchvstání, tak i mystické Tělo tisíckrát v průběhu dějin bude umírat a tisíckrát vstávat z mrtvých. A nakonec všechno, co bylo předpovězeno o Abrahámovi a Jeruzalému, stane se duchovní skutečností, že totiž jeho mystické Tělo bude oslavováno jako kdysi jeho tělo přirozené, jak to

popisuje apoštol Jan: „Zbabělci, odpadlíci, nečistí, vrazi, smilníci, čaroději, modláři a všichni lháři dostanou svůj díl v tom močálu, kde hoří oheň a síra – to je ta druhá smrt.“ A Církev?

„»Pojd', ukážu ti nevěstu, choť Beránkovu!« Přenesl mě v duchu na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město Jeruzalém, jak sestupuje od Boha... Chrám jsem v něm neviděl, neboť Pán Bůh, vševládny Beránek, je jeho chrám. A toto město nemá zapotřebí ani slunce, ani měsíce, aby ho osvětlovaly, protože ho ozařuje Boží velebnost. Jeho světlem je Beránek. Národy půjdou v jeho světle, pozemští králové přinesou do něho svoji slávu. Jeho brány nebudou ve dne zavřeny, noc tam totiž vůbec není. Slávu a bohatství národů nesou do něho... Amen. Přijď, Pane Ježíši! Milost Pána Ježíše buď se všemi svatými. Amen.“ (Zj 21,9–10.22–26; 22,20–21)

*Zdroj: Archiv Světla
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

- (1) Autor zde symbolicky vyjadřuje, že se z pronásledovatele Šavla zázračným zásahem vzkříšeného Krista stává velký obhájce jeho Církve, Pavel. [pozn. red.]

Hledání sibiřských katolíků

Dříve než sestra Marie Kateřina poznala misionářky Rodiny Panny Marie v Talmence na Sibíři, působila začátkem devadesátých let minulého století - krátce po rozpadu Sovětského svazu - v západní Sibíři. Měla tehdy 21 let a na Slovensku pracovala jako katechetka. Během více než tří let spolu s několika přáteli z rodného Slovenska podporovala svého duchovního otce Josefa Strapka, který na výzvu biskupa Josefa Wertha připutoval i se svojí matkou jako misionář na Sibíř. Sestra Marie Kateřina vypráví o této „průkopnické misii“.

Když po sedmnácti letech pronásledování mohli křesťané v Rusku a v Kazachstánu konečně opět svobodně vyznávat svoji víru, prosil nás otec biskup Werth z Novosibirska, abychom ve vesnicích, rozptýlených po západní Sibíři, pomohli najít skryté žijící katolíky. Ačkoli byli a jsou křesťané v Rusku převážně pravoslavní, na Sibíři žilo po roce 1990 ještě poměrně mnoho katolíků - Němců, Poláků, Litevců, Lotyšů a rovněž Čechů. Jejich předkové tam byli za bolestných okolností přesídlení, deportování anebo posláni do vyhnanství. Našli se však i tací, kteří se začátkem 20. století dobrovolně vydali na cestu do západní Sibíře, aby se tam usadili a obráběli známou černozem. Při našem hledání jsme měli věřícím, kteří

po desetiletí v podzemí vytrvali ve víře, přinést radostnou zprávu, že nyní je již v celé zemi náboženská svoboda a kněží

pro ně opět vysluhují svátosti a slaví mši svatou. Na těchto cestách po západosibiřské nížině jsme byli my sami vnitřně obohaceni a posíleni právě těmito nenápadnými a naoko slabými, avšak velkými vyznavači.

Vytoužený okamžik jejího života

Během našeho pátrání jsme se v létě roku 1994 dozvěděli, že v blízkost kazachských hranic nedaleko Poltavky se nachází ještě jedna německá vesnice s názvem Šárovka. Byl už podvečer, když jsme tam přišli. Jak je v tomto kraji po pracovním

Západní Sibíř 1993 - P. Josef Strapko a sestra Marie Kateřina v německé vesnici Gofnungstal s několika katolickými bábuškami před vesnickým kostelíkem.

dni zvykem - obyvatelé vesnice byli venku na prašné ulici anebo seděli na lavičkách před svými domy, hovořili spolu a odpočívali. Pro nás Slováky bylo snadné domluvit se s nimi v jednoduché ruštině. Byli rádi, že jsme je navštívili. Jednalo se o protestanty, ale se zájmem nám řekli: „Vy jste katolíci? Tady v naší vesnici žije také jedna katolička. Je to více než osmdesátiletá vdova. Vždy a všude se modlí a chválí Boha. Pochází z Lotyšska.“ - „Podívejte se, právě jde tam přes cestu!“ upozornila mě hned nato jedna z žen. Celá natěšená jsme se k ní rozběhla. Sotva mě však tato stará žena spatřila, spěchala ode mne

Farníci z německé vesnice Margenau s biskupem Josefem Werthem, který v tento den udělil svátost bířmování 17leté Neli (třetí zprava) - bířmovací kmotřence sestry Marie Kateřiny. Svátost bířmování přijala i Marie (druhá zprava).

pryč, jak jen mohla. Samozřejmě, nebylo pro mě těžké doběhnout jí. Ještě teď vidím před sebou tuto stařenku, její pokojnou tvář a čisté, nádherně jasné oči, jež na mě hleděly. Namísto pozdravu ze mne vyšlo: „*Vy jste katolička, že? Já též a přišel i kněz!*“ Beze slova stála tato bábuška přede mnou a po tváři jí začaly stékat slzy. Ospravedlňovala se, že chtěla přede mnou utéct, protože mě pokládala za podomní obchodnici.

Teď však zjevně poznala, že přišla vytoužená hodina jejího života – jako by na nic jiného nečekala, jen na tento milostivý okamžik. Připravila se na svatou zpověď, vyzpovídala se a po třiačtyřiceti (!) letech opět přijala svaté přijímání. Z její tváře zářily radost a štěstí. Dva týdny nato svatě žijící žena, která desetiletí vyhnanství strávila ve sjednocení s Bohem, zemřela. Sousedé o ní říkali, že mluvila velmi málo, vždy se modlila a děkovala Pánu Bohu; všude, vždy, při každé práci. Její domek, zemljanka, byl malý a ubohý, ale čistý a obilný. Čistý byl také dvůr a pěkná zahrádka, kde – chválíc Boha – pracovala. Pomyslela jsem si: „*Její domek a zahrada odrážejí kousek z vnitřní čistoty a krásy této duše, která milovala Boha.*“

Nedaleko Omsku jsme objevili i českou vesnici Novogradku, která vznikla krátce před ruskou revolucí, když se zde na úrodné zemi usídlilo několik rodin z Čech. Překvapilo nás, když jsme se do slechli, že se zde každou neděli již celé půlstoletí setkávají čtyři ženy, které se spolu modlí a prosí o milost, aby před smrtí ještě mohly přijmout svátost pokání, Eucharistii a pomazání nemocných. Dobrý Bůh je vyslyšel: skrze kněze Josefa Strapka přijaly od svého prvního svatého přijímání nyní podruhé v životě Pána Ježíše. Nejmladší z nich, „jen“ dvaadesátiletá žena měla v tento den své první svaté přijímání. Byla na ně dobře připravena, protože tyto čtyři Češky se každou neděli nejen tajně modlily, ale i věrně četly katolický katechismus, který pocházel ještě z rakousko-uherské monarchie. Dovedete si představit radost těchto žen, které konečně přijaly Pána Ježíše po tolika letech čekání?

*Z Vítězství Srdce 139/2021
přeložil a upravil -dd-*

Matčina vzácná „krabice“

Denní mše svatá a každodenní eucharistická adorace byly pro Matku Terezu nejhlubším zdrojem síly v jejím neúnavném misijním nasazení a tvořily středobod jejího povolání až do konce. I když Pán Ježíš ve svatostánku mlčel, jeho přítomnost jí dodávala útěchu a pokoj; od něj čerpala milosrdnou lásku, kterou rozdávala všem bez rozdílu. Během svého života dala Ježíši 594 „nových svatostánků“, jak nazývala nově otevřené misijní domy.

V roce 1996 se zdraví 86leté Matky Terezy značně zhoršilo a občas vyžadovala hospitalizaci. Jeden z kněží jejího společenství (P. Gary MC) si připomněl posilu, kterou Matka Tereza v těžkých okamžicích utrpení získávala z Eucharistie.

„Byla doslova připoutaná k posteli, přibitá na kříž. Když přišla k vědomí, hned se pokoušela přezhnat, ačkoliv měla v ruce napíchaných mnoho jehel z přístrojů, na které byla napoje-

ná. V posledních letech měla Matka tu milost, že v jejím nemocničním pokoji byla Nejsvětější svátost – vždy ji chtěla mít u sebe. V srpnu dostala před našima očima další infarkt. Do plic jí zavedli hadičku, aby jí pomáhala při dýchání a uvolňovala tlak kolem srdce. Předtím, než jí hadičky odstranili, lékař řekl: *»Otče, běžte domů a přineste Matce tu krabici.«*

Vteřinu jsem přemýšlel: Jakou krabici – krabici od bot? Řekl: *»Tu krabici, tu svatyňku, kterou jí vždy donesou a dají do jejího pokoje a Matka se na ni celou dobu dívá. Jakmile to přinesete a dáte to do jejího pokoje, Matka se uklidní.«* Uvědomil jsem si, že měl na mysli svatostánek s Nejsvětější svátostí. Řekl mi: *»Když je v pokoji ta krabice, jen se na ni dívá, dívá a dívá.«*

Tento hinduistický lékař byl nevědomým svědkem moci, jakou měla Eucharistie nad naší Matkou.“

*Z Vítězství Srdce 140/2021
přeložil a upravil -dd-*

Matka Tereza musela podstoupit operaci šedého zákalu. Nápadné sluneční brýle, které proto musela nějaký čas nosit, její sestry viditelně pobavily. Matka Tereza měla smysl pro humor i v takovýchto situacích.

Spatřit Ježíše v Eucharistii

Pro mnoho lidí tzv. tomášovské (nevěřící) mentality může pravda o reálné přítomnosti Krista v Eucharistii znamenat velkou obtíž akceptovat ji. Odtud pocházejí pokusy získat fyzické důkazy potvrzující skutečnost proměny chleba a vína v Ježíšovo Tělo a Krev.

**„Doplň smysly, které slábnou,
víra s láskou spojená“**

Mše svatá je památkou smrti a zmrtvýchvstání Pána Ježíše. Není to však pasivní obřad připomínající události z doby před 2 000 lety, kdy se na Golgotě konala oběť naší spásy. Vykupitelova oběť se zpřítomňuje při každé Eucharistii, a my se na ní podílíme. Kristus ve svém Těle a ve své Krvi je v nás skutečně přítomný. Svátý Jan Pavel II. v encyklice *Ecclesia de Eucharistia* takto vysvětlil tu skutečnost: „Ta pak v rozmanitých formách s radostí zakouší, jak se stále naplňuje příslib: »Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!« (Mt 28,20); v posvátné Eucharistii se však raduje z této přítomnosti s jedinečnou intenzitou, neboť chléb a víno se proměňují v Tělo a Krev Pána.“ (EE 1)

Ve svatém přijímání dostáváme Kristovo Tělo. Když adorujeme Nejsvětější svátost, uctíváme Pána Ježíše. Proměna chleba a vína v Tělo a Krev Páně není zakoušena našima očima, čichem, chutí a dotykem. Vyznáváme ji však vírou. Svátý Jan Pavel II. napsal: „Eucharistie

je opravdu tajemstvím víry, tajemstvím, jež překonává naše myšlení a může být přijato jen ve víře, jak často připomínají patristické katecheze o této božské svátosti. »Nesmiš vidět v chlebu a vínu prosté a přirozené prvky,« - vybízí sv. Cyril Jeruzalémský - »protože Pán výslovně řekl, že je to jeho tělo a krev: ubezpečuje tě o tom víra, i když ti smysly vnukají něco jiného.«“ (EE 15)

Někdy ale Pán Ježíš dává znamení, která způsobují, že zázrak proměnění je dostupný také lidským smyslům. Totiž pro mnoho osob s tzv. tomášovskou (nedůvěřující) mentalitou může pravda o reálné přítomnosti Krista v Eucharistii představovat velkou obtíž akceptovat ji. Odtud pocházejí pokusy získat fyzické důkazy potvrzující skutečnost proměny chleba a vína v Ježíšovo Tělo a Krev.

Eucharistické zázraky

Eucharistické zázraky jsou známy od raného středověku. Nejstarší písemně zaznamenaný zázrak se udál v Římě v roce 595 během mše svaté celebrowané pape-

žem Řehořem I. Velikým. Avšak za nejstarší dobře zdokumentovaný zázrak se považuje ten, co se stal kolem roku 750 v Lancianu. Ve vrcholné chvíli Eucharistie, celebrowané řeholním kaplanem pochybujícím o skutečné přeměně chleba a vína v Tělo a Krev Spasitele, se v Hostii objevilo materiální Tělo a víno se stalo Krví.

Navzdory tomu, že uplynula řada staletí, Tělo stále zůstává neporušené a Krev dostala podobu několika oválných částic.

Služebnice Boží Marta Robinová

Bl. Alexandrina da Costa

Terezie Neumannová

Překvapivé je, že každá z nich váží tolik, kolik všechny dohromady. Počátkem 70. let 20. století prováděl četná zkoumání relikvie prof. Edoardo Linoli z nemocnice v Arezzu ve spolupráci s prof. Rugerem Bertellim z univerzity v Sieně. Dne 4. března 1971 byly představeny detailní výsledky dosavadních bádání:

- zázračné Tělo je částí tkáň lidského srdečního svalu;
- zázračná Krev je skutečná lidská krev skupiny AB;
- stejně tak Tělo, jakož i Krev jsou přesně takové, jako by byly odebrány živé osobě;
- výsledky zkoumání obou substancí vylučují eventuální konzervační zásahy.

V roce 1973 Světová zdravotnická organizace (WHO) a OSN svolaly speciální komisi pro ověření zjištění profesorů. Bádání trvajcí mnoho měsíců (přibližně 500 různých analýz) plně potvrdila prvotní zjištění. Zachování přirozených součástí těla i krve v neporušeném stavu, a to uchovávaných v otevřených nádobách s přístupem vzduchu, světla a škůdců, bez látek konzervujících, antiseptických, anti-fermentačních a mumifikujících, to je vědecky nevysvětlitelné.

Není možné se zde odvolávat na větší počet eucharistických případů, které se udály na území Evropy od raného středověku po nedávné časy (bylo jich přesně 80). Připomeňme si jenom tři, které jsou známy z území Polska. Nejstarší se stal v srpnu 1399 v Poznani. Během zneuctění tří Hostií z nich vyprýstila Krev. Původci se marně pokoušeli zbavit přijímajících. Nakonec byly zprofanované Hostie obdařeny ctí. Velmi brzy nato, s přispěním krále Vladislava Jagellonského, vzniklo sanktuárium Božího Těla a o tři sta let později, z rozhodnutí krále Jana Kazimíra, bylo zřízeno sanktuárium Nejsvětější Krve Pána Ježíše, později nazývané Golgotou Poznaně. Dvě další mimořádné eucharistické události se staly v Polsku v 21. století. V říjnu roku 2008 v Sokółce a v prosinci roku 2013 v Legnici (Lehnici) se z Hostie oddělily fragmenty lidského agonálního srdečního vlákna zůstávající s ní stále spojené. S tím související krev měla skupinu AB. Bylo to zdokumentováno histopatologickými a ultrastrukturálními výzkumy profesorů Lékařské

Pobřeží Tumaca

univerzity v Białymstoku: Marie E. Sobaniec-Łotowské a Stanisława Sułkowského, rovněž potvrzenými speciálně vytvořeným Sdružením soudního lékařství.

Rysy tváře na Hostii

Eucharistické zázraky překvapují různorodostí proměn Hostií. Jsou totiž známé případy zjevení se mužské tváře na proměněném Chlebu. Zde jsou dva příklady:

V dubnu roku 2001 se v jižní Indii v obci Chirattakonam objevil během mnohahodinové adorace Nejsvětější svátosti na Hostii obrys mužské tváře. Toto zobrazení bylo zachyceno na snímcích. Téměř o sto let dříve (v roce 1902) došlo k podobné zázračné události v obci Saint-André v jižní části ostrova Réunion v Indickém oceánu. Během adorace Nejsvětější svátosti se kolem monstrance nejdříve objevil mnohobarevný halo efekt (optický jev v podobě prstence – pozn. red.). Za nějakou dobu se na Hostii ukázaly výrazné trojrozměrné rysy tváře smutného, zmučeného muže. Neobvyklé znamení postřehl nejenom celebrující, ale také četní účastníci bohoslužby, včetně těch stojících na samém konci svatyně i vně kostela! V průběhu dalších modliteb se ztratil nejdříve prstenek a potom začala mizet podoba tváře. Ale na jejím místě se objevil krucifix, jakoby zavěšený před monstrancí. Ke konci bohoslužby se kříž ztratil. O této neobvyklé události byla široko daleko podána zpráva, dokonce i na Eucharistickém kongresu v Angoulême (Francie) v roce 1904.

Dodejme, že také sv. Faustyna Kowalská mnohokrát zažila zjevení Pána Ježíše v Hostii a psala o tom ve svém *Deníčku*.

Hostie jako pokrm, podstata uzdravení i obrácení

O významu Hostie jako fyzického pokrmu svědčí příběhy lidí, kteří se dlouhý čas (někdy dokonce i desetiletí) živilí pouze Svatým přijímáním. Podrobně jsou lékařskými šetřeními zdokumentovány případy týkající se mj. Terezie Neumannové, Marty Robinové nebo Alexandriny Marie da Costa (viz str. 10).

Kristus skutečně přítomný v Eucharistii uzdravuje. Zázračných uzdravení, nevysvětlitelných z lékařského pohledu, bylo mnoho. Pro potřeby našeho článku vybereme jeden z důkladně zdokumentovaných případů z Lurd. První uzdravení díky požehnání Nejsvětější svátosti se stalo při Národní pouti Francouzů v roce 1888, tedy víc než 30 let po zjevení Matky Boží Bernadettě Soubirousové. Když se monstrance s Hostií objevila blízko Petra Delanoye, dlouhodobě nemocného těžkou chorobou ohrožující život, znemožňující koordinaci pohybů (ataraxie), zažil okamžitě a plně navrácení sil.

Obrácení odehrávající se nadpřirozeným způsobem jsou doložená případy Nielse Stensena či Andrého Frossarda.

Niels Stensen – uznávaný badatel v oboru geologie – se obrátil v roce 1666. Impulsem k tomu bylo procesí Božího Těla v italském Monteneru. Když pozoroval naprostou modlitební soustředěnost účast-

níků procesí, Stensen se zamyslel: „Buď je ta Hostie obyčejným kouskem chleba a šíleni jsou ti, co jí vzdávají takovou čest, anebo skutečně obsahuje opravdové Tělo Kristovo, a proč jí tedy také já nevzdávám čest?“ Geolog uznal, že není možné spojit obě tyto možnosti a že je třeba vybrat buď nadpřirozenou, nebo přirozenou interpretaci Hostie. Obrátil se tedy a v modlitbě prosil o světlo: „Dej mi, Bože, svoji milost. (...) Jestliže po mně chceš, abych změnil svůj život, vezmi mě za ruku.“ Po několika měsících byl dánský vědec pokřtěn v katolické církvi. V roce 1675 se stal knězem a v roce 1683 obdržel biskupské svěcení. V roce 1988 ho Jan Pavel II. prohlásil za blahoslaveného. Papež tehdy řekl: „Celý život Nielse Stensena byl neohroženým putováním při hledání pravdy, té vědecké i té náboženské, s přesvědčením, že každý objev, třebas nejběžnější, představuje krok k Pravdě, k tomu Bohu, na kterém závisí celý vesmír.“

André Frossard – spisovatel, filosof, novinář – v červnu roku 1935 náhodou vešel do kostela a neuvědomoval si, že to bude znamenat revoluční proměnu jeho života. Když vcházel dovnitř, byl ateista, který považoval náboženství za starou chiméru a křesťany za jedince zpožděné na cestě historické revoluce. V tu chvíli pod vlivem intenzivního světla, které ho v kostele obklopilo, se specifickým teplem a jasným podobným slunečnímu světlu, vyzařujícím od Nejsvětější svátosti, zažil okamžité obrácení. Zasáhlo ho přesvěd-

čení jakoby z oblasti fyziky, že svět, jehož jsme součástí, odhaluje jinou skutečnost, na kterou už neexistují žádné otázky. Frossard v jediné chvíli, téměř zázračně, obdržel autentickou víru. Svoji proměnu vyjádřil slovy: „Toho dne jsem se stal katolíkem od paty až k hlavě, katolíkem mimo veškerou pochybnost, a to ne protestantem, ani muslimem, ani židem.“

Neobvyklé přírodní jevy

Zázračné události spojené s reálnou přítomností Krista v Eucharistii se týkají také přírodních jevů. Příkladem je událost, která se stala roku 1906 v nevelké kolumbijské obci Tumaco. Tehdy na malém ostrově východního Pacifiku přes 10 minut trvalo zemětřesení. Ve zdejším kostelíku sloužící kněží, P. Gerard Larrondo de San José a Julián Moreno de San Nicolás, se pokoušeli zachránit velkou Hostií uloženou v plechovce a konsekrované malé Hostie. Když P. Larrondo vynášel z kostela Tělo Pána Ježíše, v dáli na oceánu spatřili rychle se přibližující velkou vlnu. P. Larrondo zamířil na pláž a za ním směřovali věřící shromáždění před svatyní. Vlna tsunami blížící se ke břehu děsivě rostla. Začala se vlévat na pláž a pohlcovat P. Larronda. Kněz stojící po pás ve vodě zvedl ruce s nádobou s Nejsvětější svátostí a s malými Hostiemi v druhé a dělal znamení kříže. A tehdy vlna zadržela svůj běh a začala se vracet. Moře se rychle vrátilo ke své normální úrovni a dosahu. Z kostela přinesli monstran-

ci, do které vložili Hostii. Poté se kněží a početní věřící v procesí vrátili do svatyně. Dodejme, že ve stejné době, kdy byl ušetřen kousek malého ostrůvku z vesnice Tumaco, na rozsáhlých prostorách pacifického pobřeží tsunami způsobilo obrovské zpuštění. Zázrak v Tumaco měl značný ohlas na celém světě.

Potvrzením možnosti, že takové nadpřirozené události existují, je také záchranění sanktuária ve Vailankanni v Indii během katastrofálního tsunami v roce 2004. Když ničivé tsunami vyvolané zemětřesením v Indickém oceánu postihlo rozlehlá pobřeží východní Indie i západní části Indočínského poloostrova, v sanktuáriu Matky Boží Dobrého Zdraví stojícím 100 metrů od břehu probíhala liturgie. Ničivá vlna rozsávala zpuštění až půl kilometru hluboko do pevniny. Tou dobou si však věřící shromáždění ve svatyni ničeho znepokojivého nevšimli.

Pozvání k Eucharistii

Eucharistické zázraky, uzdravení, obrácení či neobvyklé přírodní jevy – to jsou znamení, jimiž nám Pán Ježíš připomíná svoji reálnou přítomnost v Eucharistii. Je to nejcennější dar, jaký máme. „Eucharistie, spásná přítomnost Ježíše ve společenství věřících a jejich duchovní pokrm, je to nejcennější, co může církev mít na své pouti dějinami. (...) V Eucharistii máme Ježíše, jeho výkupnou oběť, jeho vzkříšení, dar Ducha Svatého, adoraci, poslušnost a lásku k Otci. Kdybychom zanedbávali Eucharistii, jak bychom mohli najít lék na svou krajní nouzi?“ ptal se řečnický sv. Jan Pavel II. (EE 9, 60).

Když máme tak veliký dar, užijeme ho a nezapomínejme přijímat Pána s čistým srdcem: „Vždycky musíme bdít, aby se to velké setkání s Kristem-Hostií pro nás nestalo obyčejným, abychom ho nepřijímali nehodně a ve stavu hříchu, zvláště smrtelného. Praktikování ctnosti pokání a svátost pokání jsou nezbytné v tom smyslu, abychom v sobě udrželi a stále prohlubovali ducha té cti, kterou je člověk povinen Bohu samému a jeho Lásce tak předivně projevené.“ (sv. Jan Pavel II., *Dopis všem biskupům Církve o tajemství a kultu Eucharistie*, 7).

*Z Miłujcie się! 3/2022 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Sanktuárium ve Vailankanni

Prvky rozlišování: Touha

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

hvězdy, opěrného bodu, který řídí naši životní pouť. Vyvolává představu trýznivého nedostatku a zároveň vzepětí k dosažení nedostávajícího se dobra. Touha je tudíž kompasem k pochopení toho, kde jsem a kam se ubírám, či spíše, zda stojím, anebo kráčím. Člověk, který nikdy po ničem netouží, ustrnul, možná onemocněl, takřka zemřel. Touha je ukazatelem našeho pohybu, či nehybnosti – jak ji však rozpoznáme?

Pomysleme na to, že upřímná touha se v hloubi dokáže dotknout strun našeho bytí, a proto nevyhasne, když se objeví potíže či nenadálé události. Podobá se pocitu žízně, jehož se nevzdáme, přestože nenacházíme nic k pití – naopak, hledání nápoje stále více zaměstnává naše myšlenky a konání až do té míry, že jsme téměř nepozorovaně ochotni k jakékoli oběti, jen abychom utišili žízeň. Překážky a neúspěchy touhu nezhášejí, nýbrž ji naopak ještě více umocňují.

Touha na rozdíl od chvilkového zájetí či emoce trvá v čase, a to též dlouhodobě, a tíhne ke konkrétnímu uskutečnění. Jestliže například nějaký mladý člověk touží po lékařském povolání, bude si muset zvolit takovou studijní a pracovní náplň, která mu zabere několik let života. V jejím důsledku si stanoví určité meze a naučí se odmítat především jiná studijní zaměření, ale též případná povyražení a rozptýlení, a to zejména v době nejintenzivnějšího studia. Touha po nasměrování jeho života a dosažení vytyčeného cíle, v tomto případě lékařského povolání, mu nicméně napomůže, aby tyto nesnáze překonal. Touha posiluje, dodává kuráž a podněcuje vpřed, neboť člověk chce dospět k tomu, po čem touží.

Určitá hodnota totiž získává na kráse a je snáze uskutečnitelná, pokud přitahuje. Jak kdosi prohlásil, „spíše než být dobrý, je důležitá touha, aby se tak stalo“. Dobrota je přitažlivá, všichni bychom chtěli být dobří, ale toužíme po tom?

Je zajímavou skutečností, že se Ježíš předtím, než vykoná nějaký zázrak, dotazuje na tužby onoho člověka. „Chceš být zdravý?“ Občas se taková otázka jeví nemístně – vždyť je vidět, že je onen člověk

nemocný... Kupříkladu když Ježíš potká ochrnutého u rybníka Bethesda, který tam ležel již mnoho let, a nikdy se pro něj nenaskytla vhodná chvíle, aby vstoupil do vody, klade mu otázku: „Chceš být zdravý?“ (Jan 5,6) Ale proč se tak ptá? Odpověď onoho ochrnutého totiž vyjevuje řadu podivných výmluv proti možnému

uzdravení, které se netýkají pouze jeho. Ježíš jej svým dotazem vybízel k tomu, aby si zjednal v srdci jasno a mohl tak přijmout případný kvalitativní skok, tedy aby už o sobě a svém životě nesmyšlel jako o ochrnutém, jehož druzí přenášejí na nosítkách. Ovšem nezdá se, že by to onoho muže na lehátku příliš přesvědčilo. V dialogu s Pánem se učíme chápat, co skutečně chceme od svého života. Tento ochrnutý je typickým příkladem člověka, který se něčeho dožaduje, ale nic pro to nedělá. Z touhy po činu se stává jakási iluze a nikdy se nevykoná rozhodný krok. Tito lidé něco chtějí a zároveň nechtějí, což je ošklivé. Tento nemocný již osmatřicet let leží u rybníka a neustále si stěžuje a hořekuje: „Víš, Pane, když se vody rozvíří – což je chvíle zázraku – přijde vždy někdo silnější než já, vstoupí do vody a já přijdu pozdě.“ Pozor na takové lamentace, které působí jako jed na duši i na život, protože brání touze v jejím rozvoji. Mějte se na pozoru před bédováním v rodině, kde si manželé stěžují na sebe navzájem anebo děti na tatínka, či kněží na biskupa, anebo biskupové na něco jiného... Stížnosti jsou téměř hříšné, protože nenechají touhu růst.

Právě touha totiž leckdy odlišuje vydařené, důsledné a trvalé počínání od tisícerých choutek a mnoha dobrých předsevzetí, jimiž, jak se říká, „je vydlážděno peklo“. Ono „chtěl bych, chtěl bych“..., ale pak nic neuděláš. Epoque, ve které žijeme, zdánlivě upřednostňuje navýsost svobodné rozhodování, avšak současně přispívá k zakrňování touhy, jež se většinou umenšuje na okamžitou žádostivost. Na toto zakrňování touhy si musíme dávat pozor. Dopadají na nás tisíce návrhů, projektů a možností, které nás mohou uvrhnout do roztržitosti a nepovolují klidné vyhodnocení toho, co skutečně chceme. Tolikrát se setkáváme s lidmi, například mladými, kteří něco ustavičně hledají s mobilem v ruce... „Zastavíš se někdy, abys přemýšlel?“ – „Ne.“ Orientují se na okolní svět, na druhé, ale takto touha nemůže růst, protože člověk žije a sytí se daným okamžikem, aniž by touha rostla.

Mnozí lidé strádají, neboť nevědí, co si přát od svého vlastního života. Pravděpodobně nikdy nevěšili do styku se svou nejhlubší touhou, nikdy ji nepoznali. „Co chceš od života?“ – „Nevím.“ Odtud plyne riziko, že své bytí strávíme střídáním různorodých pokusů a triků, aniž bychom kamkoli dospěli, a maříme tak vzácné příležitosti. Ačkoli si teoreticky přejeme změnu, nikdy k ní nedojde, byť by se naskytly vhodné okolnosti, protože zde schází silná touha k jejímu uskutečnění.

Co bychom odpověděli, kdyby se dnes na nás obrátil Pán s otázkou, kterou položil slepci z Jericha: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“ (Mk 10,51) Snad bychom jej mohli konečně požádat, aby nám pomohl rozpoznat naši nejhlubší touhu po něm, kterou do našeho srdce vložil Bůh. „Pane, dej, ať poznám svá přání, ať jsem ženou či mužem s vroucí touhou.“ Snad nám Pán dá sílu k jejímu uskutečnění. Je to nesmírná milost, která tvoří základ všech dalších milostí: jako v evangeliu povolit Pánu, aby pro nás učinil zázraky. „Dej nám, Pane, touhu, a dopřej její růst.“ Také Pán totiž vůči nám chová jednu obrovskou touhu: chce nám umožnit účast na své životní plnosti.

Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)

Pondělí 16. 1. 2023

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (15. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** V pohorách po horách: Skalná Alpa – Velká Fatra **6:40** Hlubinami vesmíru s doc. Güntherem Kletetschkou: Země **7:25** Kmochův Kolín 2019: Dechová hudba Místříňanka – 1. část **7:55** Nebojte se... **9:10** Poutníci času: S Martinem Tolarem **9:30** Outdoor Films s Josefem Wágnerem (6. díl): Do hlubin země **11:00** Dobrá obec Dobrá **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Osud Anny Abrikosové (17. díl): Slib oběti **13:20** Flétny nad Oslavou **14:25** Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Před jeho tváří budeme žít **15:30** Harfa Noemova: Mistři taktovky – Petr Vronský **16:00** V souvislostech **16:20** Duchovní páry **17:20** Mezi nebem a zemí **18:05** Sedmihlásky (12. díl): Sadila sem hrušku v humně **18:10** Tajemství krystalu **18:25** Libérie – Sen krejčího **19:00** Alibaba na Mohelnickém dostavníku **19:25** Můj chrám: Kateřina Koubová, šéfredaktorka Katolického týdeníku, kostel Povýšení svatého Kříže v Karvině. **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** Sním s Ním [L] **21:35** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **21:45** Magion – příběh družice **22:15** Krok do neznáma **22:35** Kulatý stůl **0:05** Příběhy psané životem: Domácí násilí **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 17. 1. 2023

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (16. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Sedm divů v Těrchové **7:05** Setkání: Hayato Okamura – Staroměstské náměstí v Praze **7:15** Na startu **7:35** Přejeme si mír (3. díl): Pavel Helan a hosté **9:10** Grotosky Laurela a Hardyho: Už zas je tady **9:35** V souvislostech **10:00** Noční univerzita: Liturgické aspekty synodality **11:00** Harfa Noemova (18. díl) **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Muzikanti, hrajte speciál (11. díl): S dechovou hudbou Májovanka **14:00** Výpravy do divočiny: V Moravském krasu **15:05** Salesiánské dílo v Rumunsku a v Moldavské republice **15:40** V pohorách po horách: Violík **15:55** Jak potkávat svět: S Evou Hudečkovou **17:20** Kambodža – Zmrzačený Kristus [P] **18:05** Sedmihlásky (12. díl): Sadila sem hrušku v humně **18:10** Měsíční země **18:25** Bratr oheň: Františkův púst **18:55** Animované biblické příběhy: Eliáš **19:25** Zpravodajské Noeviny: 17. 1. 2023 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Buon giorno s Františkem [L] **21:10** Hledání skrytých svatých míst: Istanbul 2 **22:00** Leoš Janáček: Sinfonietta: Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka 2021 **22:30** Expedice Rembaranka: V galerii přírodního člověka **23:15** Terra Santa News: 11. 1. 2023 **23:40** Jak potkávat svět: S Hanou Fialovou **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 18. 1. 2023

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (27. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Zpravodajské Noeviny: 17. 1. 2023 **6:50** Klauzura **7:15** Pražská Loreta **7:45** Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Před jeho tváří budeme žít **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín **10:10** Pákistán – Gawah **10:40** Flešbky – Godzone podcast (9. díl): Martin Mitro – Pápežovi by som navaril tofu s chilli **11:10** Soláň ve vyprávění Jaroslava Halašy **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L]

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Chodníčky životů: Rožnovské slavnosti 2021 **14:30** Sním s Ním **15:35** Malý Cambridge **16:00** Zpravodajské Noeviny: 17. 1. 2023 **16:20** Setkání: Antonín Tesařík – kostel Nanebevzetí Panny Marie v Mikulčicích a Archeopark Mikulčice **16:30** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: Nezvedený syn **18:05** Sedmihlásky (12. díl): Sadila sem hrušku v humně **18:10** Černý pták **18:25** Strýček Emu **18:35** Dokořán: S Marcelou Augustovou **19:25** Terra Santa News: 18. 1. 2023 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Večer chval: Živá modlitba a chvála [L] **21:10** Noční univerzita: Mezi vtělením a parusii [P] **22:30** Příběhy odvahy a víry: Osud Anny Abrikosové (17. díl): Slib oběti **23:00** Generální audience papeže Františka **23:20** Palestina: Až přijde Syn člověka **23:55** Letem jazzem (8. díl): poznáváme harmonii **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 19. 1. 2023

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (28. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Kambodža – Zmrzačený Kristus **7:00** Svatá Kateřina Labouré: tichý posel Lásky **7:50** Hledání skrytých svatých míst: Istanbul 1 **8:35** Terra Santa News: 18. 1. 2023 **9:10** Jak roste chléb **9:30** Kulatý stůl **10:50** Jan Palach – poselství **11:20** Dědek a jeho kreslený svět: Dejte mu moc a zblbne **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Harfa Noemova: Ivo Hrachovec zpívá Biblické písně A. Dvořáka **13:15** Můj chrám: Jana Vohralíková, Budislav u Litomyše, kostel Boží lásky **13:35** Generální audience papeže Františka **14:05** Grotosky Bustera Keatona: Frigo na mašině **15:25** Poutníci času: s Petrem Maclem **15:40** Skleněná míza **16:00** Zpravodajské Noeviny: 17. 1. 2023 **16:25** Přejeme si mír (3. díl): Pavel Helan a hosté **18:05** Sedmihlásky (12. díl): Sadila sem hrušku v humně **18:10** Kouzelný cylindr **18:25** Ovečky: 3. neděle v mezidobí **18:50** V pohorách po horách: Ploská – Velká Fatra **19:00** Hlubinami vesmíru s doc. Güntherem Kletetschkou: Země **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:30** Cvrlikání (94. díl): Martina Trchová [L] **21:40** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: John Bok [P] **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Klapka: s Katrin Taubingerovou **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 20. 1. 2023

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (29. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Nigérie – soužití **7:00** Biblická studna: S Martinem Skofepou **8:05** Muziky z Javorníkov: MFF Myjava 2021 online **9:10** ARTBITR – Kulturní magazín **9:20** Cenakolo: Svědectví o Lásce, milosrdenství a přátelství **10:05** Sním s Ním **11:05** Můj chrám: doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D., bývalý děkan Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v kostele Panny Marie Karmelské, Kostelní Vydří **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední mod-

litba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Popelka Nazaretská **13:30** Na startu **14:05** Alibaba na Mohelnickém dostavníku **14:30** Dokořán: S Milenou Králíčkovou **15:20** Expedice Rembaranka: Umění přežít **16:05** Buon giorno s Františkem **16:45** Goralská obec Čierne [P] **18:05** Sedmihlásky (12. díl): Sadila sem hrušku v humně **18:10** Prosperova kniha **18:25** Grotosky Harolda Loyda: Náměsíčná nevěsta **18:55** Janomamové v Brazílii **19:16** Do varu s Maxem Kašparů: Nemocí dneška **19:36** Setkání: Jiří Carbol – dřevěný kostel sv. Antonína Paduánského na Prašivé **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** Kulatý stůl [L] **21:35** V pohorách po horách: Nad Maráskem – Brdy **21:45** Poutníci času: S Petrem Maclem **22:05** Poletuchy: Na skok do Českého Krumlova **22:50** Kaplani naděje: Sr. Anna Vendula Malichová **23:10** Filipínské Rugby – hra o život **0:00** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Hana Kašpárková **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 21. 1. 2023

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (30. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Smlouva lásky **7:35** Práce jako na kostele **7:55** Sedmihlásky (12. díl): Sadila sem hrušku v humně **8:00** Animované biblické příběhy: Eliáš **8:25** Strýček Emu **8:35** Ovečky: 3. neděle v mezidobí **9:00** Bratr oheň: Františkův púst **9:40** Matka Tereza **11:15** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: John Bok **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svaté z kaple sv. Hroznaty v klášteře premonstrátů v Teplé **12:45** Pod lampou **14:55** Cestujeme regionem Záhorie **16:00** Co se v mládí naučíš: Rožnovské slavnosti 2021 **17:00** Hledání skrytých svatých míst: Istanbul 2 **18:00** Slovo na neděli: 3. neděle v mezidobí [P] **18:20** Příběhy odvahy a víry: Profesorka Valentina Puzíková (18. díl): 80 let tajnou řeholnicí **18:50** Grotosky Harolda Loyda: On na divokém západě **19:20** Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír **19:25** V souvislostech [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Náš papež **21:40** Louky znovu rozkvetou **23:00** Jak potkávat svět: S Miroslavem Donutílem **0:45** Kambodža – Zmrzačený Kristus **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 22. 1. 2023

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (31. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Zachraňme kostely: Kostel svatého Víta v Zahrádce **6:45** V pohorách po horách: Brada **6:55** Velké ticho v Poličanech **7:15** Milovat až do zapomnění **8:05** Libérie – Rymy a rytmy Libérie **8:35** Slovo na neděli: 3. neděle v mezidobí **9:05** Cvrlikání (94. díl): Martina Trchová **10:10** Poutníci času: S Petrem Maclem **10:30** Mše svatá [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:05** Louky znovu rozkvetou **15:25** Hledání skrytých svatých míst: Istanbul 2 **16:15** Náš papež **17:25** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: John Bok **17:40** ARTBITR – Kulturní magazín **18:00** Sedmihlásky (15. díl): Žaby **18:05** Animované biblické příběhy: Daniel **18:30** Ovečky: 3. neděle v mezidobí **18:55** Strýček Emu [P] **19:05** Bratr oheň: Bratři v Maroku [P] **19:35** V pohorách po horách: Kotář **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Dokořán [P] **21:10** Všechno, nebo nic – sestra Clare Crockett **22:40** Buon giorno s Františkem **23:25** Bible pro Severní Koreu **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Nedeľa: 15. január 2023

20:35 hod.: Tajomná radosť (Dokument)

Kongregáciu sestier tešiteliek BSJ založila Matka Róza Vůjtechová spolu s brnianskym biskupom Pavlom Huynom. V novembri 2019 sa začal diecézny proces jej blahorečenia. Pozývame vás spoznať jej životný osud.

Pondelok: 16. január 2023

21:30 hod.: Quo Vadis s Maxom Kašparů

Známy český psychiater, spisovateľ, gréckokatolícky kňaz Max Kašparů a jeho praktické rady na ceste viery.

Utorok: 17. január 2023

20:20 hod.: Na ceste v rodine

Každá rodina si nesie svoje radosti a žiaľ, na ktorých ich v dennodennej realite správa Božia milosť.

Streda: 18. január 2023

16:05 hod.: Svätá omša zblízka

Čo presne znamenajú jednotlivé časti svätej omše? Aký je ich hlb-

ší význam, symbolika a čo sprítomňujú? Do tajov liturgického slávenia nás uvedie kňaz Marián Gavenda.

Štvrtok: 19. január 2023

21:25 hod.: Medzi nebom a zemou

Riaditeľ slovenskej pobočky pápežskej nadácie ACN Miroslav Dzurech nám porozpráva o víziách a možnostiach pomoci trpiacim kresťanom.

Piatok: 20. január 2023

20:40 hod.: Viera až za hranice sebaobetovania / Kňazi a rehoľníci počas druhej svetovej vojny

Počas druhej svetovej vojny položili svoje životy za mier mnohí kňazi aj rehoľníci. S hrdinskou odvahou sa postavili proti zverstvám nacizmu. Dokument prináša mnoho archívneho materiálu, dojímavé svedectvá a napriek ťažobe témy je posolstvom nádeje.

Sobota: 21. január 2023

20:30 hod.: Vstaneme na úsvite – sila priateľstva

12-ročný chlapec Luca sa rozhodol, že napíše knihu z rozhovorov so žijúcimi svedkami, ktorý poznali Pátra Pia.

BREVIÁR PRO LAIKY

14. – 21. LEDNA 2023

Zmena v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 15. 1.		PO 16. 1.		ÚT 17. 1.		ST 18. 1.		ČT 19. 1.		PÁ 20. 1.		SO 21. 1.			
Antifona	919	1029	934	1045	1754	1975	1653	1870	980	1096	996	1113	1708	1924		
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	1755	1975	1653	1870	981	1096	997	1114	1709	1926		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	1278	1480	981	1097	998	1115	1283	1423		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	813	914	981	1097	998	1115	813	914		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	1756	1977	1279	1418	985	1101	1001	1118	1283	1423		
Antifona k Zach. kantiku	688	777	939	1050	1780	2001	1279	1418	985	1101	1002	1119	1283	1423		
Prosby	924	1034	939	1050	1757	1977	1279	1418	985	1101	1002	1119	1711	1927		
Závěrečná modlitba	689	778	939	1050	1278	1417	1279	1419	986	1102	1282	1422	1283	1423		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	689	778	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 14. 1.															
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	1760	1981	1280	1419	991	1108	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	1280	1420	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	1661	1878	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	1763	1983	1280	1420	995	1112	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	688	777	689	778	948	1060	1780	2001	1281	1420	995	1112	1011	1129	689	778
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	1764	1984	1281	1421	995	1112	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	689	778	689	778	948	1061	1278	1417	1279	1419	996	1113	1282	1422	690	779
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Nedeľa 15. 1. – 2. nedeľa

v mezidobí

1. čt.: Iz 49,3.5–6

Ž 40(39),2+4ab.7–8a.8b–9.10

Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)

2. čt.: 1 Kor 1,1–3

Ev.: Jan 1,29–34

Pondělí 16. 1. – ferie

1. čt.: Žid 5,1–10

Ž 110(109),1.2.3.4

Odp.: 4bc (*Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedechova!*)

Ev.: Mk 2,18–22

Úterý 17. 1. – památka

sv. Antonína

1. čt.: Žid 6,10–20

Ž 111(110),1–2.4–5.9+10c

Odp.: 5b (*Hospodin bude neustále pamatovat na svou smlouvu. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Mk 2,23–28

Streda 18. 1. – památka Panny

Marie, Matky jednoty křesťanů

1. čt.: Žid 7,1–3.15–17

Ž 110(109),1.2.3.4

Odp.: 4bc (*Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedechova!*)

Ev.: Mk 3,1–6

Čtvrtek 19. 1. – ferie

1. čt.: Žid 7,25–8,6

Ž 40(39),7–8a.8b–9.10.17

Odp.: srv. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)

Ev.: Mk 3,7–12

Pátek 20. 1. – nezávazná

památka sv. Fabiána nebo

sv. Šebestiána

1. čt.: Žid 8,6–13

Ž 85(84),8+10.11–12.13–14

Odp.: 11a (*Milosrdenství a věrnost se potkají.*)

Ev.: Mk 3,13–19

Sobota 21. 1. – památka

sv. Anežky Římské

1. čt.: Žid 9,2–3.11–14

Ž 47(46),2–3.6–7.8–9

Odp.: 6 (*Bůh se vznášá za jásetu, Hospodin vystupuje za hlaholu trub.*)

Ev.: Mk 3,20–21

ŽIVOTNÍ KNĚŽSKÁ SVĚDECTVÍ

DNESKA BY TO ŠLO...

*Filip M. A. Stajner • Sestavily a poznámkami opatřily
PhDr. Jana Langerová a Ing. Jaromíra Machovcová*

Otec Filip Maria Antonín Stajner (1964–2021) byl římskokatolický kněz, který posledních dvacet let svého života prožil s těžkou nemocí ALS, na niž se zpravidla umírá do několika měsíců nebo do pár let. Navzdory tomu po sobě zanechal rozsáhlé překladatelské, duchovní i literární dílo. „Dneska by to šlo...“ říkával otec Filip o prvních sobotách. A dovedl si představit, že v takový den by pod ochranou Panny Marie mohl přejít na druhý břeh bytí, do Boží náruče. Toto přání se mu splnilo v sobotu 1. května 2021. Osobnost otce Filipa přibližují v této knize četná svědectví jeho blízkých přátel i duchovních dětí. Odpověď můžeme hledat i v mnoha jeho textech, jimiž se jako zlatá nit vine touha sdělit všem, že Bůh je Láska.

*Martin Leschinger - FLĚTNA
Váz., 150x215 mm, 336 stran, 325 Kč*

je nejen osobním svědectvím, ale též pomyslnou kronikou české katolické církve za posledních několik desítek let a vrcholí třemi ústředními tématy: Eucharistie, Panna Maria a Církev.

*Martin Leschinger - FLĚTNA
Váz., 115x215 mm, křídový papír, 288 stran, 295 Kč*

SVĚDČIT O KRISTU

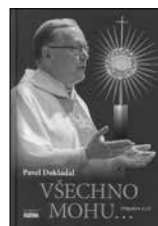

DUCHOVNÍ DOPROVÁZENÍ PODLE SVATÉHO JANA, MILOVANÉHO UČEDNÍKA

*Patrick Crasta OFMCap • Překlad
Jana Ungerová • Úvodní slovo br. Radek
Navrátil OFMCap • Předmluva Jossy
Fernandes OFMCap*

Kniha je určena všem, kdo se podílejí na duchovním vedení druhých. Autor, indický kapucín, říká, že duchovní doprovázení je společnou cestou, na niž skrze dávání dostáváme. Pomáháme doprovázenému a sami tak nalézáme pomoc. Duch Svatý, který mluví k doprovázenému skrze doprovázejícího, mluví skrze doprovázeného i k nám.

Martin Leschinger - FLĚTNA • Brož., A5, 160 stran, 195 Kč

VŠECHNO MOHU...

• FILIPSKÝM 4,13
*Pavel Dokládal • Epilog Hana Frančáková
Redakce Martin Leschinger, Marcela
Macháčková, Hana Frančáková*

Životní vzpomínky Mons. Pavla Dokláda, zakladatele Fatimského apoštolátu v České republice. Mládí, kněžské začátky, pronásledování od StB, roky ve Šlapanicích, Třebíči, počátky mariánské spirituality, Koclířov... Celou knihou se jako zlatá nit vinou slova sv. Pavla: „Všechno mohu v tom, který mi dává sílu.“ (Flp 4,13) Kniha

BUĎ KRISTOVÝM SVĚDKEM!

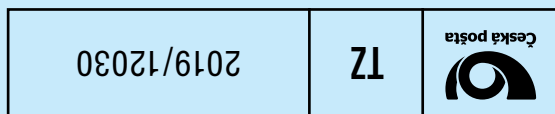
*Marián Kuffa • Texty přeložil a poskládal Martin
Leschinger*

Tato kniha je přepsaným výběrem mluveného slova slovenského kněze P. Mariána Kuffy, v němž se obrací především k otcům a matkám, kteří mají ve svých rukou budoucnost svých dětí a celých národů.

*Martin Leschinger - FLĚTNA
Brož., 110x189 mm, 112 stran, 125 Kč*

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzercce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Setředaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arzbiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mraví. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzercce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medžugorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadáme nezveřejnění příspěvků nevraťme.